

ра у чловѣческо-то общество, стига да е здравъ, да има умъ и добръ волю, той намира у общество-то каквѣ-то му работѣ иде отъ рѣцѣ та съ неж не само да ся прѣхрани, нѣ еще и лесно ѣ угодно да ся помине. И така общество-то за чловѣка е една голѣма благодать; у него той намира работѣ, поминѣкъ, леснины и угеды наспротивъ колко-то му сѣ умъ-тъ, познанія-та и силы-ты.

Г. Всякой ся труди и работи по нѣчто.

Всякій ся бие да добые.

(Пословица.)

Мнозина¹, особено селяне-ти и работници-ти, кои-то найстинѣ много ся трудять и блѣскають, мыслять си, че господари-ти, имотни-ти, трѣговци-ти, чиновници-ти и другы прѣдни хора никакъ не работять ничто. Нѣ въ това сѣ излѣгани. Има двоякъ трудъ: трудъ съ умъ и трудъ съ рѣцѣ; и два-та строя трудъ — и умственный трудъ и физический трудъ — помагать си единъ другому на и два-та еднакво поносять и трѣбувать на чловѣческий родъ. Умственный трудъ често и повече лоноси и повече трѣбува, зачто-то у всякъ рѣчнѣ работѣ иска ся и умъ на и за всечки работы трѣбувало по-прѣди умъ да гы измѣдри и измысли та послѣ рѣка да гы сврши.

Всеички-ти ни трудове, всеичко-то ни блѣскание не ли е за да ся поминувамы и то да ся поминувамы колко-то ся може по-лесно, по-добръ и по-угодно? От-това всякой, кой-то что годѣ спомогне въ поминѣка, было да удовлетвори нѣкожъ потрѣбѣ, было да подо-